

الصیمات محکم

تصمیم دیوان عالی تمیز

(۱) - در مورد تمیز خواستن از قرار محکمه استیناف راجع بحث اختلاف

(۲) - در مورد رسیدگی ماهوی محکمه استیناف پس از فسخ قرار عدم

صلاحیت مستنبط

بر اثر مخالفت مدعی العموم بعنوان آنکه جرم جنایی است و مرور زمان شامل نشده پس از رسیدگی مجدد از لحاظ آنکه متهمین وارد خدمت امنیه شده اند قرار عدم صلاحیت خود و صلاحیت مستنبط ارتش را داده است بر اثر اختلاف نظر میان مستنبط و مدعی العموم در قسمت صلاحیت و ارجاع امر به محکمه استیناف محکمه مزبور قرار مستنبط دایر بعدم صلاحیت را فسخ و خود رسیدگی کرده و بعنوان آنکه موضوع جنجه است و مشمول ماده ۲۳۴ قانون مجازات میباشد و در نتیجه مشمول مرور زمان شده متهمین را قابل تعقیب ندانسته است - مدعی العموم استیناف از حکم مزبور تمیز خواسته - دیوان عالی تمیز شعبه (۲) در حکم شماره ۱۳۲۱ ۹۳۳۸ مورخ ۱۶/۱۶ رسیدگی چنین رای داده است :

حکم استینافی که از طرف مدعی العموم استیناف مورد شکایت و اعتراض تمیزی واقع شده مشتمل بر دو قسم است یکی راجع باختلاف مستنبط عدله ۰۰۰ بامدعی العموم آنجا دادر بامر صلاحیت که در نتیجه محکمه استیناف قرار مستنبط را (دایر بعدم صلاحیت محکم عدله صالح بودن محکمات ارتش برای رسیدگی به قضیه) فسخ کرده است و قسمت دیگر قرار مرور زمان است که محکمه استیناف به لحاظ اینکه عمل انتسابی بمتهمین جنجه بوده

بموجب ماده ۳۸ اصلاحی قانون اصول محکمات جزائی - مرجع حل اختلاف میان مستنبط و مدعی العموم راجع بصلاحیت مستنبط عدله و مستنبط محکمات نظامی محکمه استیناف است .

بموجب ماده ۳۴۵ قانون نامبرده - هرگاه مستنبط از قرار مخصوص استیناف خواسته محکمه فقط در همان موضوع رسیدگی مینماید و بطور کلی محکمه استیناف خارج او آنچه محکمه جنجه بدایتا رسیدگی نموده قمیقه و اند مداخله کند .

بموجب ماده ۲۳۴ مجازات عمومی - هر کس بواسیله تهدید و اجبار وجه نقد یا چیز دیگری تحصیل کند ببسیار تأدیی از سه ماه تا دو سال محکوم خواهد شد .
بموجب شق (۲) از ماده ۴۵۸ قانون اصول محکمات جزائی در صور تیکه نقض راجع بأساس حکم ذمایش بدلکه راجع باموری باشد که بأساس حکم خلال وارد نمی آورد نقض بلا ارجاع خواهد بود .

چند نفر با تهم آنکه در خارج شهر سر راه قافله را گرفته و تیرخالی کرده و مقداری قند و چای و نان از آنها گرفته تحت تعقیب واقع شده مستنبط از لحاظ آنکه جرم مدتی بی تعقیب مانده و از درجه جنجه است با تناد ماده (۵۱) قانون مجازات قرار منع تعقیب داده و مستنبط مزبور

مردود است و نسبت بقسمت دوم چون موضوع رسیدگی استیناف در این مورد همان امر لایحه بوده و طبق مستحبط از ماده ۴۴۶ اصول مزبوره و بر حسب اصول کاری محکمه استیناف نباید با مردم از موضوع استینافی است وارد و اظهار نظر نماید لذا حکم محکمه استیناف دائر بخصوص مرور زمان در این قضیه برخلاف اصول و قانون محسوب و بموجب ماده ۴۳۰ اصول محکمه استیناف جزائی با تفاوت آراء نقض و طبق روح شق ۲ از ماده ۴۵۸ اصول محکمه جزائی با تفاوت آراء نقض بالا رجاع خواهد بود.

و از تاریخ وقوع سه ماه تعقیب نشده قضیه را مشمول مرور زمان دانسته است تقاضای مدعی عموم استیناف در قسمت اول نظر باینکه طبق ماده ۴۸ اصول محکمه استیناف جزوی در اینمورد مرجم رفع اختلاف محکمه استیناف بوده و پس از صدور حکم استینافی باید بر طبق آن رفتار شود اصولا تشخیصات و احکام محکمه که مرجم رفع اختلاف شناخته شده اند مستقلا قابل شکایت نخواهد بود لذا عرضحال تمیزی مدعی عموم استیناف نسبت باین قسمت بموجب ماده ۴۵۴ اصول مزبوره با تفاوت آراء

تصمیم دیوان عالی تمیز

در مورد مجازات تشویق جوانها به عمل منافي هفت یا تسهیل وسیله آن

اعتراف مدعی عموم استیناف تهران بر حکم مردود تقاضای تمیز خلاصه آنکه (در این قضیه متهم مرتكب دو جرم شده یکی دادرن فاحشه خانه و دیگر جوانی را که کمتر از ۱۸ سال داشته بفساد اخلاق و شهوت رانی تشویق نموده و حکم محکمه دادرن به تبرئه او باستفاده عدم انطباق عمل اخیر با ماده استنادیه و تعیین مجازات فقط برای حرم اولی بدون رعایت ماده ۲ الحاقی به اصول محکمه جزائی مخالف قانون بشمار میرود) بالنتیجه بر حکم مزبور وارد میباشد زیرا محکمه استیناف با استناد اینکه کسی که در خانه متهم به عمل فحشاء اشتغال داشته طبق اقرار خودش قبل از در محل دیگر مرتكب این عمل عمومی ناظر بمواردی است که کسی جوانی کمتر از ۱۸ سال را که سابقه فساد اخلاق نداشته بفساد اخلاق باشهوت رانی تشویق کند مجرم خواهد بود و شامل چنین موردی رانی تمیز نمیباشد تبرئه را در این قسمت از عمل مورد اتهام تبرئه نموده و استدلال مزبور صحیح نیست زیرا عبارت شق اول ماده مذکوره که میگوید (کسی که عادة جوانان کمتر از ۱۸ سال تمام را اعم از ذکور و اناث بفساد اخلاق یا

بموجب شق اول از ماده ۲۱۱ اصلاحی قانون مجازات کسی که عادتاً جوان کمتر از ۱۸ سال تمام را اعم از ذکور و اناث بفساد یا شهوت رانی تشویق کند و یا فساد اخلاق و یا شهوت رانی آنها را تسهیل نماید. و بموجب شق سوم ماده مزبور - قوادو یا کسیکه فاحشه خانه دایر و یا اداره کند یا زنی را برای شهود رانی غیر احیان کند بحسب تأثیبی از شش ماه تا سه سال و بتأثیب غرامت از ۲۵۰ تا ۵۰۰۰ ریال محکوم میشوند. کسی با اتهام دادرن فاحشه خانه و تسهیل وسیله فساد اخلاق موزد تعقیب واقع و در محکمه جنحه برای هر یک از دو فقره جرائم انتسابی بر طبق شق (۱) و (۲) ماده ۲۱۱ قانون مجازات عمومی و رعایت ماده ۴۵ مکرر بشش ماه حبس تأثیبی محکوم شده - و محکمه استیناف از لحاظ عدم انطباق مورد باشی اول ماده استنادیه حکم اینکه را فسخ و متهم را بر طبق شق (۳) ماده مزبور با رعایت ماده ۴۵ بهشت روز حبس تأثیبی و پرداخت ۲۵۰ ریال غرامت محکوم کرده - مدعی عموم استیناف از حکم مزبور تمیز خواسته - دیوان عالی تمیز شعبه (۲) پس از وسیدگی در حکم شماره ۹۶۸۶ از ۱۳۲۴ مورخ ۱۶ آذر ۱۳۶۷ چنین رأی داده است :

آن جوان قبل از تکب عمل فحشاء شده و فساد اخلاقی داشته باشد و بالجمله چون حکم مورد تقاضای تمیز بین استناد مخالف ماده مذکوره بشمار می‌رود بموجب ماده ۴۳۰ اصول محاکمات جزائی باتفاق آراء نقض می‌شود ...

شهوت رانی تشویق کندو یا فساد اخلاقی و شهوت رانی آنها را تسهیل نماید) مطلق است و مقید نمودن آن بعورتی که محکمه استیناف در نظر داشته بدون دلیل خاص قانونی وجہی ندارد و اطلاق آن شامل کایه مواردی است که کسی پنهان عادت عمل مزبور را مرتکب شود اعم از اینکه

تصمیم دیوان عالی تمیز

۱ - در مورد مطالبه محیل از محتال

۲ - در مورد مطالبه محال عليه از محیل

محیل راجع بوجه مورد حواله برگی الذمه باشد و در قسمت ورقه حواله پنجه زار ریال که مستائق علیها حواله دهنده و مستائق علیه است نیز دلیل و مستندی برای اثبات این شرط از طرف مستائق محال علیه ابراز نشده و بر حسب اصول مسلم و خصوص ماده ۶۳ قانون تسریع اثبات این عنوان و شرط بهده مدعی مستائق است .

۳ - حق اصرار داد مذکور در ماده ۲۶۵ قانون مدنی استفادی و کیل مستائق نیز مقید باین است که دهنده مال مقروض آن نباشد و اثبات این قید هم در عهده مدعی است بذا بمراتب مذکوره حکم مستائق عنده بی اشکال است و تأیید می‌شود) - محکوم علیه از حکم مزبور تمیز خواسته دیوان عالی تمیز شعبه (۳) پس از رسیدگی در حکم شماره ۱۳۸۹۱/۱۳۰۰ مورخ ۱۱ مرداد ۱۴۰۱ چنین و ای داده است :

(اعتراضات مستبدعی تمیز بر طرز استدلال محکمه و عدم شمول مورد باحواله موجه نیست چه از مفاد اظهارات طرفین در لایحه بدی و تمیک آنان بقانون مدنی و مفاد اوراق مدرکیه حواله بودن مستند دعوى و شمول آن با قانون مدنی در نظر محکمه مسلم گردیده و بر استدلال محکمه استیناف هم در تطبیق مورد با مواد مستنده از قانون فوق الذکر اشکالی که مؤثر در نتیجه حکم و مستلزم نقض باشد متوجه نیست و حکم ممیز عنده باتفاق آراء مبرم است)

بموجب ماده ۲۶۵ قانون مدنی - هر کس مالی جدیگری بدهد ظاهر در عدم تبرع است بنابر این اگر دهنده مقروض غیر نده نباشد میتواند استفاده کند .
بموجب ماده ۷۲۴ قانون نامبرده - حواله اتفاق دمه مدیون بهده شخص ثالث است . مدیون رام محیل طلب کار را محتال و شخص ثالث را محال علیه گویند .
بموجب ماده ۷۳۱ قانون نام برده - در صورتیکه محال علیه مدیون محیل نبوده پس از پرداخت وجه میتواند آنرا از محیل مطالبه کند .

کسی باستفاده دوقره حواله که دریکی محیل و دردیگری محال علیه بوده بر طرف خود که نسبت بیک فقره محتال و نسبت به فقره دیگر محیل بوده مطالبه وجه باستفاده ماده ۲۶۵ کرده محکمه بذایت مدعی را محکوم به بیحقی کرده - محکوم علیه استیناف داده محکمه استیناف پس از رسیدگی چنین رأی داده است (اعتراض و کیل مستائق نسبت به حکم مستائق عنده و استناد به ماده ۲۶۵ قانون مدنی بجهات ذیل بیمورد است .

۱ - طبق ماده ۷۲۴ قانون مدنی محیل مدیون مهر فی شده بنا بر این راجع باحواله نه هزار ریال که مستائق حواله دهنده بوده بده کاربه محتال (مستائق علیها) شناخته می‌شود و هیچگونه دلیل و مستندی از طرف مستائق محیل برخلاف این عنوان ابراز نشده .

۲ - طبق ماده ۷۳۱ قانون مذکور جواز رجوع محال علیه باحواله دهنده مشروط باین است که محال علیه نسبت به

رویه‌های دیوان عالی تمیزراجم به احضار شهود که توسط آفای منفع

جمع آوری شده است عیناً درج میگردد

۳ - اعتراض بعدم ذکر اختلاف شهادت شهود توسط منشی محاکمه و تخلف از ماده ۳۸۸ وارد نیست چه آین که تخلف از مقررات این ماده امر مؤثری در حکم نمیباشد

شماره ۱۷۷ او ۶۰۴ - ۳۰۷ ر ۳۰۷ - اعتراض بعدم ذکر اختلاف شهادت شهود توسط منشی محاکمه و تخلف از ماده ۳۸۸ وارد نیست چه علاوه از اینکه نقل عین اظهارات مختلف شهود در پرونده کافی از یاد داشت و ذکر است تخلف از مقررات این ماده امر موثری نبوده و موجب

نقض حکم صادر نمیشود

۴ - هر گاه محاکمه پس از ختم بیانات شاهد ازاو التزام بگیرد محل مقررات ماده ۳۲۵ قانون اصول محاکمات جزائی نیست

شماره ۲۱۲ ر ۸۶۰ - ۳۰۷ ر ۱۶ - در صورتیکه متقهم برای دفاع خود تمسک بشهادت شهود گردد و محاکمه فقط از یک عدد از شهود تحقیقات نموده و استماع شهادت کند و تحقیقات خود را کافی بداند عدم استماع شهادت جمع دیگر از شهود موجب نقض حکم نخواهد شد

شماره ۱۳۸۰ ر ۴۱۷ - ۳۰۷ ر ۱۱ - در صورتیکه محاکمه جزا مستند دعوى را با فرض صحت صدور از مقتبس الیهم مشتبه جرم ادعائی ندانند و اقدام باحضور شهود ادعائی فرماید ایراد بجهنون حکمی وارد نیست

شماره ۱۱۴ ر ۲۸۷۴ - ۳۰۸ ر ۱۳ - هر گاه متقهم دفاع از شهود برا به محاکمه معرفی نماید و بعض از شهود حاضر نشوند و محاکمه همان عدد که حاضر شده اند کافی دانسته و علیه متقهم حکم صادر کند اکتفاء باستماع شهادت آنها و عدم جلب شهود بیکه حاضر نشده اند مانع قانونی ندارد

شماره ۱۸۹ ر ۸۵۴ - ۳۰۷ ر ۳۰۷ - در صورتی که جرمی واقع شود که جماعتی شاهدواقه باشند و متقهم استماع شهادت اشخاص معین از واقعه را نماید و محاکمه قطع نظر از اطلاعات مطلعین آنچه مورد اقرار و بیانات خود متقهم است حکم به حکومیت وی صادر نماید هر گاه متقهم مستند دفاع خود را شهادت شخص معین که حاضر واقعه بوده قرار دهد و جرم را متوجه دیگری سازد و ضمناً حضور ویرا در محاکمه تقاضا کند و محاکمه از احضار شاهد مزبور خود داری نماید نظر باینکه حضور و عدم حضور شاهد مذکور در شدت و خفت جرم ممکن است اگر نماید قضیه بر میگردد بنقض ماده ۳۲۹ اصول جزائی و بر حسب ماده ۴۳۰ قانون مزبور حکم صادر موردنقض در دیوان عالی تمیز واقع میشود

شماره ۱۷۷ او ۵۹۹ - ۳۰۷ ر ۷۶ - اعتراض بعدم احضار تمام شهود که و کلام مدافع معرفی نموده اند و تمسک متقهم برای دفاع خود معرفی ندارد چه بموجب ذیل ماده مزبور ۳۷۵ موردی ندارد چه بموجب ذیل ماده مزبور محاکمه در احضار شهود مختار است لهذا احضار عدد از آنها و عدم احضار عدد دیگر مشمول همان اختیار مذکوره در ماده مزبور میباشد

۲ - اعتراض بعدم جلب عدد از شهود یکه احضار شده و در محاکمه حضور بهم فرمانده اند و تمسک به ماده ۳۷۶ مورد ندارد چه با وجود اینکه در ذیل ماده ۳۷۶ (جمله باید جلب شود) ذکر شده ولی چون محاکمه فقط در اصل استماع شهود (در مورد کاری شاهدین) موظف بوده و نسبت بعده و افراد قابل احضار و استماع اختیار داره لهذا ظاهر اینستکه محاکمه بعد از استماع شهادت عدد که در محاکمه حاضر شده اند قناعت حاصل نموده خود را محتجاج باستماع شهادت عدد دیگری که حاضر نشده اند نمیدیده لهذا قرار جلب آنها را نداده است

شهود بدون احضار و استماع آنها در محکمه موجب نقض حکم صادر میگردد چه آنکه ابن امر بااظاهر ماده ۲۲۹
قانون اصول محاکمات جزائی و مواد دیگر مربوطه به طرز استماع شهادت شهود مخالفت دارد و از امور مؤثر در نتیجه حکم بشمار میرود.

شماره ۷۰۷ ر. ۵۹۹۱ - ۴۶۰۹ - فسخ حکم محکمه
ابتدائی در محکمه استیناف از جهة عدم استماع شهادت شهود در محکمه جنجه و استماع آنها در محکمه استیناف باهیچیک از مواد اصول محاکمات جزائی مخالفتی ندارد.
و بلکه ظاهر ماده ۳۵۲ قانون اصول محاکمات جزائی مشعر است باینکه در صورت لزوم استماع شهادت شهود بانتظار محکمة استیناف باید شهادت در محضر همان محکمه استماع شود.

شماره ۱۵۲۷ ر. ۷۵ - ۱۰ ر. ۲۷ - ۱۰ ر. ۳۰۹ - اگر محکمه جنائی
محکمة خاکمه در جلسه مقدماتی اقدام باحضور کسی را به عنوان شاهد و مطلع لازم ندانست عدم احضار آنها مخالف قانون محسوب نمیشود.

شماره ۱۳۹۳ ر. ۴۰۹ - ۲۵ ر. ۱۰ - در صورتیکه محکمه شهادت شهود برآ که فرد مستقطع استماع شده مؤید دلایل دیگر تلقی نماید عدم احضار شهود با فرض مقدور بودن احضار آنها موجب نقض نمیشود.

شماره ۱۴۰۱ ر. ۲۹ - ۱۰ ر. ۶ - ۱۰ ر. ۳۰۹ - اگر محکمه حاکمه دلایل و شواهد موجوده را برای اثبات صدور عمل مورد حکم از متهم کافی بداند عدم احضار بعضی از شهود مؤثر در نقض نخواهد بود.

شماره ۵۸۵۸ ر. ۶۳۷ - ۳۰۹ - ۵۵ ر. ۳۰۹ - در صورتیکه محکمه حاکمه مدرک حکم خود را نسبت به تمام مراقب مورد تشخیص شهادت شهود قرار دهد و حال آن که مفاد شهادت آنها شامل مورد تشخیص محکمه نباشد حکم صادر مخالف قانون و قابل نقض خواهد بود.

شماره ۵۶۷۸ ر. ۵۷۹ - ۴۲۴ - ۳۰۹ - عدم احضار

۲ - تحقیقات از شهود در اطراف شهادت آنها مانع قانونی ندارد.

شماره ۳۴۷۵ ر. ۵۵۴ - ۱۹ ر. ۵۰۸ - برفرض آن که محکمه در ضمن حکم بهتره اطلاعات بعضی را که احضار نشده اند مؤید حکم خود بهتره قرار دهد موجب نقض حکم نخواهد شد خصوص آنکه اظهارات شهود را تا اندازه که در اطراف قضیه لازم دانسته استماع قموده باشد.

۲ - عدم احضار اشخاص به عنوان شاهد یا اینکه در محکمه جنائی مورد تقاضای یکی از اصحاب دعوی واقع نگردیده بانتیجه حکم برآفت متهم صادر شده مخالف قانون و موجب نقض حکم بشمار میرود

شماره ۳۷۸۲ ر. ۷۸۷ - ۶۲۲ - در صورتیکه محکمه از مجموع تحقیقات جایزه و بیانات مدعی علمیه ارتکاب جرم مشارکیه را عمل موضوع حکم تشخیص دهد و بعباره اخراج محتاج تحقیقات دیگری نباشد عدم اقدام به تحقیقات زائد مخالف قانون و ماده ۳۲۹ اصول محاکمات جزائی نخواهد بود - بنابراین اعتراض مستعدی تمیز به عنوان عدم اعتراض ب مجرم از طرف متهم و لزوم تحقیقات دیگری و تحقیقات از مطلبین و شهود تحقیقات باستاندار ماده ۳۲۹ اصول جزائی وارد نیست

شماره ۳۷۶۷ ر. ۷۶۱ - ۶۲۴ ر. ۲۰۸ - هرگاه شهادت شهود جزء عمده مقدم دلیل محکمه باشد عدم استماع شهادت آنها موجب نقض حکم میشود

شماره ۱۰۰۵ ر. ۴۰۶۹ - ۱۲ ر. ۴۰۸ - برحسب مستفاد از ماده ۳۲۹ و ۳۵۳ اصول محاکمات جزائی شهادت مبنای حکم باید در محضر محکمه استماع شود و مخالفت از این امر موجب نقض حکم صادر خواهد بود.

شماره ۱۰۰۰ ر. ۱۱ - ۴۰۵۲ ر. ۱۱ - هرگاه محکمه راجح عدم احضار شهود در محکمه عذر قانونی داشته باشد باید جهات موجه عذر خود را ذکر نماید والا حکم صادر مورد نقض واقع خواهد شد.

شماره ۵۹۵۱ ر. ۶۷۷ - ۵۰۹ ر. ۵۵ - استناد بشهادت

شماره ۲۱۸ ر ۲۲۴-۲۲۶-۱۲-۳۱۰ ر ۲۱۰ - هر گاه محاکمه مجموع اظهارات اشخاص را او بدهد حکم خود قرار دهد بر قرض بعضی از آن اشخاص نسبت به تمام جهات دقایقیه متهم اظهار اطلاع ننموده باشند این امر اصولاً خللی باستدلال محاکمه در نتیجه حکم وارد نمی‌آورد.

شماره ۳۹۱ ر ۲۷۶-۱۳-۳۱۰ ر ۳۱۳ - هر گاه محاکمه مجموع شواهد و قرائون حاصله از تحقیقات را از جمله شهادت بعضی از شهود باستماع اقرار متهم مبنای علم به ارتکاب محکوم علیه قرار دهد و اظهارات چند نفر را هم بسمت شاهد حضوراً استماع نماید مخالفتی با اصول و قوانین ندارد.

شماره ۳۵۵ ر ۶۳۷ - ۳۱۰ ر ۵۳ - ۱۳۱ - با فرض آن که متهم تقاضای حضور شهود را نماید اگر محاکمه حضور همه آنها را لازم ندانسته و یکی از آنها را احضار نماید ایرادی پیشکم وارد نمی‌شود.

۲ - هر گاه محاکمه وس از استماع شهادت یکی از شهود بالنتیجه مجموع دلائل را کافی برای اثبات صدور عمل مورد حکم از متهم دانسته و حکم صادر نماید ارادی متوجه آن حکم نمی‌شود.

۳ - اعتماد محاکمه بشهادت یک نفر از شهود به ضمیمه تحقیقات دیگر مربوط بهماهیت دعوی و قابل اعتراض قمیزی نیست.

شماره ۴۱۱ ر ۸۰۲ - ۲۰ ر ۶۰ - ۳۱۰ - در صورتیکه محاکمه اساساً در حکم خود استناد بشهادت شهود و مطلعین ننموده و بلکه اظهارات خود متهم و سایر تحقیقات را مبنای حکم بتقصیر او قرار دهد اصولاً مجبور باحضور شهود نیست و مخالفت با شق سوم از ماده ۳۵۳ قانون اصول محاکمات جز اینی با این حال موجب نقض حکم صادر نمی‌گردد.

شماره ۴۴۹ ر ۲۷۲ - ۳۱۰ ر ۷۸ - محاکمه ملزم به احضار تمام اشخاصی که از طرف متهم احضار آنها خواسته شده نمی‌باشد.

شماره ۴۴۳ ر ۹۰۷ - ۳۱۰ ر ۷۸ - احضار شهود و

قسمتی از شهود در محاکمه مخالف با موارد مربوطه به حاکمه در دیوان‌جزای عمال دولت نیست.

شماره ۹۲۴ ر ۷۹-۶۲۵۲ - استناد و اعتماد محاکمه با اظهارات زنی که شهادت در قضیه داده بضمیمه سایر تحقیقات که منشاء عام محاکمه باز تکاب متهم واقع گردیده مخالف با اصول و قوانین بشمار نمی‌رود ۲ در صورتیکه محاکمه من حيث المجموع دلائل و شواهد قضیه را مدرک حکم خود قرار دهد عدم استماع شهادت بعض از شهودیکه نزد مستنبط اظهار اطلاع کرده باشند موجب نقض حکم نمی‌شود.

شماره ۱۷۰۶ ر ۱۷۰۷-۱۳۰۷ - با آنکه محاکمه استیناف احضار شهود را لازم نداند عدم اقدام با مخالف اصول محاکمات بشمار نمی‌رود.

شماره ۱۹۹۷۷۰ - ۱۹۹۷۷۱ - ۳۱۱ ر ۱۲۱ - لزوم دعوت اشخاص بعنوان شاهد و قبول و عدم قبول تقاضای اصحاب دعوی در احضار شهود در محاکمات جنائی منوط به نظر محاکمه حاکمه جنائی است و در نتیجه جلسه مقدماتی عدم قبول تقاضای متهم مخالف اصول محاکمه محسوب قمیزی شود.

شماره ۲۴۴ ر ۸۲۲ - ۲۴۱ ر ۲۱۱ - مطابق مقررات مربوطه طرز جریان محاکمه در دیوان‌جزای عمال دولت استماع اظهارات مطلعین در محضر محاکمه ضرورت ندارد.

شماره ۲۸۳۱ ر ۴۵۲-۱۳۴ ر ۱۴۱ - اعتراض به حکم محاکمه جنائی بنقض این تحقیقات از جهه نخواستن شهود قضیه ور محاکمه و تحقیقات از آنها در صورتی که محاکمه حاکمه آن تحقیقات را لازم ندانسته باشد وارد نیست و نظر محاکمه از این جهت قابل اعتراض قمیزی نخواهد بود.

شماره ۱۱۱ ر ۷۶۴-۱۵۲ - مطابق مقررات اصول محاکمات جنائی لزوم و عدم لزوم احضار شهود بسته به نظر محاکمه حاکمه است.

مستنطق راجح بشود بتمام نکالیف قانونی خود عمل نموده یا ننموده باشد مخالفتی با اصول و قواعد کیمی محاکمات جزائی ندارد.

شماره ۱۶۰۵ ار ۷۱۳-۱۹ ار ۱۲۰-۳۱۰ - موافق قوانین.

مربوطه بطریز رسیدگی دیوان جزای عمال دولت احضار شهود اذایمی نیست.

شماره ۱۶۲۵ ار ۱۰۱۵-۱۲۲۸-۳۱۰ داد ۱۲۰ - احضار مطالعین.

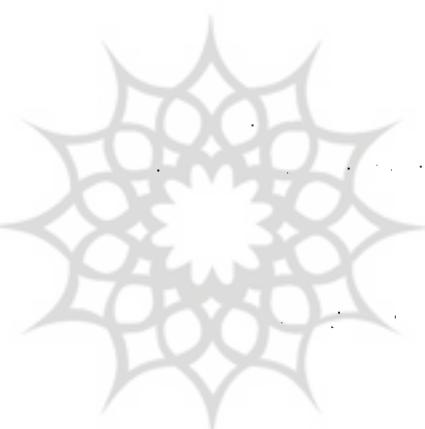
موافق اصول مقرر برای رسیدگی به محکمه جنائی بسته بمنظار محکمه حاکمه است بنابر این اگر محکمه جنائی در جلسه مقدماتی احضار کسی را به دیوان شاهد لازم نداند حکم صادر در مورد اعتراض تمیزی واقع نمیشود.

مطالعین در محکمه در نتیجه جلسه مقدماتی بسته بمنظار محکمه خواهد بود.

شماره ۱۰۲۱ ار ۱۸۵-۱۸۰ ر.۳۱۰ - ماده ۱۱ از موارد

تصویب آذر ۱۳۰۸ دلالت ندارد که اگر محکمه اظهارات شهود را نزد مستنطق منشاء اثری داشت احضار آنها در محکمه لازم باشد بلکه ماده مذبوره مقید باختیار محکمه است در احضار و عدم احضار شهود.

۲ - استناد محکمه حاکمه با اظهارات بعض اشخاصی که در جریان تحقیقات مقدماتی قضیه با قید تردید در احراز تقدیر مناسب به هم اظهار اخلاق نموده اند اعم از اینکه

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پریال جامع علوم انسانی